

JIŽAN

Ročník 2009
15

Číslo

POKŘIK 27. oddílu JIŽNÍ KŘÍŽ

Vůdce: „K počtě, vlajku výš“.

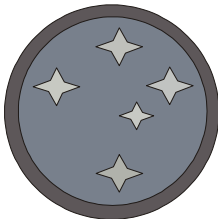
Všichni: „My jsme JIŽNÍ KŘÍŽ.“

Vůdce: „Naším štítem jest“?

Všichni: „Pravda, síla, čest“.

Vůdce: „HIP, HIP, HIP“!

Všichni: „Engonyáma, garan, garan“.

Každý tábor si vyhradíme během dne chvíli na společné čtení. Od počátku byl o čtení mezi dětmi zájem. Čteny byly krátké příběhy, nikdy ne knihy, aby byl příběh krátký a srozumitelný. Nejlépe se pro to hodily knihy od O. Batličky a J. Foglara. Jenže letos jsme přišli s něčím novým – s příběhy na zamyšlení. Osazenstvo tábora se před večerkou schází v tee-pee, aby v této atmosféře každý lépe vnímal příběh s nějakým „poselstvím“. Při závěrečném táborovém ohni přečetla Sylva příběh svůj, který nás všechny ohromil! Sylvě děkujeme za nádherný zážitek a příběh vám všem teď předkládám. – Riki -

NEVYŘCENÉ „MÁM TĚ RÁDA“

Kdysi jsem někde slyšela moudrou radu, která pravila, že mám psát pouze o tom, co znám, a já znám tenhle příběh.

Stalo se to před šesti lety, navštěvovala jsem ještě základní školu. Právě jsme byli uprostřed nudné hodiny zeměpisu, když vstoupil do naší třídy pan ředitel s kamenným nic neříkajícím výrazem ve tváři. Došel ke druhé lavici u okna, kde seděla moje úhlavní sokyně Tereza a zeptal se jí, zda by mohla jít s ním do ředitelny. Sotva se za nimi zavřely dveře, nastal ve třídě rozruch. Každý chtěl vědět, co se událo, zda Tereza něco provedla, že si vysloužila tuto neočekávanou návštěvu, Nikoho nenapadal žádný přestupek a nikdo nedokázal zodpovědět danou otázku. Odpovědi přišly samy dříve, než jsem je čekali.

Asi za patnáct minut vtrhla do dveří plačící Tereza, šla rychle ke svému místu a se vzlyky si balila své věci, jak nejrychleji dovedla. Konečně už měla sbaleno. Náhle přistoupila k mé lavici a zeptala se mě, zda bych jí nemohla doprovodit domů. Podívala jsem se s otázkou v očích na učitele a ten mi odpověděl rychlým kývnutím hlavy. Byla jsem zaskočená, ale rychle jsem povstala ze svého místa a spěchala za ní.

Šly jsem pomalu a mlčky. Nepovažovala jsem za vhodné, pokládat jí zbytečné otázky. Avšak Tereza sešla z cesty a posadila se na lavičku. Chvíli seděla hlavou v dlaních, slzy nechala volně kanout do trávy.

Konečně se vzpamatovala natolik, že si vzpomněla na svůj doprovod. Pohlédla na mě z pod usazených řas a poklepala rukou na místo vedle

sebe. Přisedla jsem a čekala, co bude dál. Začala se mi znenadání omlouvat za své předchozí chování. Pověděla jsem jí, aby se tím netrápila, že i já na tom mám svůj podíl viny.

Zhluboka se nadechla a začala objasňovat příčinu svého žalu. Řekla mi, že než toho dne odešla z domu, pohádala se svou matkou a práskla z sebou dveřmi. snažila jsem se jí uklidnit ujištěním, že de nic strašného neděje, protože i já se s rodiči čas od času přu. Ale ona se rozplakala ještě víc a mezi pláčem mi sdělila informaci, že její maminka byla už dlouho nemocná a dnes odpoledne své vážné nemoci podlehla.

V tu chvíli mi to došlo. Došla mi jak její bolest, tak i důvod, proč si vybrala právě mě. Sama jsem totiž ztratila blízkou osobu, a tak jsem si nejlépe dovedla představit, jak jí v její nejtěžší chvíli bylo. Pochopila jsem, jak musela litovat ranní roztržky a prudkého odchodu. Četla jsem její myšlenky, v nichž se ptala sama sebe, proč se to muselo stát zrovna tímhle způsobem. Věděl a jsem stejně jako ona, že si to nikdy neodpustí a bude vždy hořce litovat a celý svůj pokračující život si přát, aby šel vrátit čas. Aby jako každé jiné ráno řekla „mám tě ráda, mami“ a dala jí pusku na tvář před odchodem do školy.

- Sylva -

Ahoj!!

Letošní tábor proběhne ve dnech 1. – 17. 7. a od roku 1992 na stejném úchvatném místě na Kosím potoce. Starší kluci a holky zůstali na tábořišti již od stavěcí výpravy. Zážiteků bylo dosti, táborová hra probíhala na motivy příběhu JUMANJI, vedení ve složení Peťa (vedoucí), Kuklič (zástupce), Míra (zdravotník).

Abychom si připomněli táborové dny, zde jsou zápisky ze dvou z nich:

4. 7. 4. táborový den

17. 4 C ráno

JUMANJI z předešlého dne: „Když se voči klíží, hmyz se zvolna blíží“.

Ráno rozcvička ve stylu „TJÁJA“. Táborová hra se rozjíždí plným tempem, Kuklič má vše pevně v rukou. každý si může vydělat za práci lumeny (peníze), za které si potom může koupit např. někoho ze

starších pro náročnější hru (etapovou). Všichni drou jako barevní. Nejúspěšnější je Myšička. Líbí se mi, že družiny spolupracují a výdělek si dělí – nosí spolu klády. Ještě před obědem odpalují neodbytný hmyz (míček) baseballovou pálkou. Po poledni přijíždí Bedlák následován Jarínem. Odpolední etapovka tkví v komářím (hmyzím) řádění a lovení potravy. Po lese jsou rozvěšené balónky různých barev, děti mají na nose přilepený spínací špendlík, kterým propíchávají balónek své barvy. Ten je naplněn vodou (aby se moc nehýbal) a je do něj vložen penízek. Po

propíchnutí musí být tento penízek odnesen do pokladničky (ešus). Která družina nasbírá jako první 11 důkazních materiálů, vyhrává. Před večerí ještě následuje vymýšlení směnek. Každý má

napsat jakou věc udělá ve prospěch tábora nebo druhého. Humoru plno – směnka např.:

- a) KDYKOLIV V NOCI VÁS DOPROVODÍM NA LATRÍNU. Pěky
- b) BUDU MÝT A UTÍRAT STOLY V JÍDELNĚ JEDEN DEN PO KAŽDÉM JÍDLE. Myšička
- c) KAŽDÝ DRUHÝ DEN PŘENESU MAJITELI TĚTO SMĚNKY JAKOUKOLIV JEDNU VĚC, KTEROU UNESU, Z JEDNOHO MÍSTA TÁBOŘIŠTĚ NA DRUHÉ. Miki
- d) BUDU TICHEJ SPOLEČNÍK „60 MINUT“. Hejkal apod.

Kluci pak směnky obodovali a vyplácí za ně peníze. I s těmi se potom hýří při hazardních hrách – ruletě, oku, kostkách. Někdo má štěstí a vyhrává poměrně hodně peněz, někdo má smůlu. Ulehám do tee-pee, během noci ještě Prcek zvrací, a tak je i se svým spolustanovníkem přesunut Pét'ou do mého prázdného stanu (jejich byl řádně zaneřáděn).

8. 7. – 8. táborový den, středa

JUMANJI – „Dej si pozor na opice, bude velká taškařice.“

Mj. dnes po 4 dnech proběhla prohlídka stanů a dopadla celkem vyrovnaně – až na výjimky měly stany po 8 bodech.

Budíček byl ve stylu opic – Karel a Kuklič pobíhali po táboře a dělali opice :-). Různě hejkali a mlátili do stanů. Všichni marodi se uzdravili, takže se tábor vrací k běžnému životu. I nástup již vypadal k světu.

8. 7. – 8. táborový den, středa

JUMANJI – „Dej si pozor na opice, bude velká taškařice.“

Po snídani se rozběhl program - posádky vydělávaly nošením šišek – 1 šiška = 1 lumen. Kuklič, Peko, Kačka a Medůza šli dokončit lanové překážky, aby byly do odpoledne hotové. Celé dopoledne se zároveň hráli Urkani. Urkany představovali Karel a Hejkal a docela

se jim dařilo. Po obědě probíhalo vyrábění lodiček, což se postupně proměnilo ve volnou zábavu do svačiny, kdy přišel posel od lanařů, že lanové centrum je připraveno. A tak jsme se vydali do výšin. Lezení bylo

parádní. Do korun stromů se vydalo pouze pár lidí, protože Myšička a Marek se bojí výšek. Následoval večerní nástup, který jsem stihli chvíli před deštěm. Poté byla večeře – brambory na loupáčku, při kterém jsem si vzpomněli, že dnes byl vegetariánský den.

V osobním volnu si každý dělal své věci, ve 21.45 Karel četl v tee-pee.

A po zajímavé povídce se plynule přešlo na večerní etapovou hru – přenášení ohně do opičího chrámu. Hra spočívala v nošení ohně okolo táborového kruhu, což mělo zajímavou atmosféru. Zvítězil Miki a jeho pomocníci, kteří zvládli za 12 minut 13 koleček. Ostatní družiny měly shodně 11 koleček. Po sfouknutí svíček se všichni odebrali do spacáků.

Informace nezbytné

Výzbroj a výstroj jednotlivce na schůzku

Skautský zápisník, psací potřeby (trhačka, sešit, tužka nebo propisovačka), KPZ, uzlovací lanko, 5 papírových míčů

Výzbroj a výstroj jednotlivce na výpravu

Oblečen v kroji (odd. triku), ešus, lžice, nůž, čutora nebo lahev s čajem (vodou), pláštěnka, náhradní ponožky, šátek nebo čapka k označení při hrách + výstroj na schůzku (skautský zápisník, KPZ.....). Na vícedenní výpravě ještě spacák, karimatka (bude-li třeba), ručník, mýdlo, kartáček na zuby.

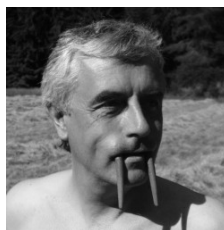
Nováčci

Vstupem do skautského oddílu se děti skauty v pravém slova smyslu nestávají. K tomu, aby se mohly stát opravdovými skauty musí složit nováčkovskou zkoušku a slavnostní slib.

Něco z historie

Tentokráte je zápis ze začátku skautského (a tedy i školního) roku. Jak to tenkrát probíhalo? Máme jedinečnou možnost seznámit se s průběhem 1. schůzky těsně po prázdninách v „hluboké“ minulosti ☺.

-Riki-

3. 9. 1990

234. Oddílová schůzka

Scházíme se v 16.00 na konečné čtyřky. Vedení je kompletní, kluků několik schází. Přesun na Homoli, zahájení schůzky. Pokračujeme v parku, je znova spousta organizačních věcí. Vyhodnocujeme prázdninovou činnost, bődování, lesní školu. Účastníci cvičné družiny dostávají označení na šátky, je vidět, že jim ostatní závidí. Chlapci nám vyrostli. Kamzík získává odborku Školní prospěch. Jsou spokojeni, ostatní opět jen přihlížejí. Musíme začít s odborkami, zájem je. Někdo platí i příspěvky, ale většinou u sebe kluci nemají peníze. Dáme to dohromady příští pondělí. Konečně hra. Všichni se baví při závodu stonožek. Já jen přihlížím, mám s sebou děti. Ledňáček nás opouští, jde na noční. Jdeme na hřiště a hrajeme hru na radar. Čas letí, je půl sedmé a končíme. Snad příště přijdou i ti, co dnes chyběli. V neděli je výprava, to nemůžu, mám noční. Tak až v pondělí v Sokolovně.

-Jarín-

Plánované akce:

19. 9. - 4. ročník střediskové olympiády

10. 10. - závod Stopou bratra Šiwy

11. 10. - Drakiáda

?????? - Postavme školu v Africe

25. - 28. 10. - podzimní výprava

28. 11. - výprava

23. 12. - Vánoční schůzka

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.jiznikriz.rajce.idnes.cz

Kuklič: 723 215 934

Karel: 777 855 975

Hejkal: 721 170 128